

[H. C. Hansen]

og kontrollere den øvrige befolkning er i vores øjne uheldigt.

Gert Petersen (SF):

Hr. Camres betragtninger om andre flertalsmuligheder end den ejendommelige flertalsmulighed, som socialdemokratiet nu har realiseret, var mere udtryk for, enten at hr. Camre forsømmer sit arbejde og ikke følger med i, hvad der foregår, eller at hr. Camre taler imod bedre vidende. Jeg skal ikke afgøre, hvad det er for en forsyndelse, den socialdemokratiske ordfører har gjort sig skyldig i.

Hr. Camre ved udmærket godt, at der ikke var tale om, da det blev anført, at 4 partier her i tinget kunne tilbyde et flertal sammen med socialdemokratiet omkring bestemte politiske punkter, at socialdemokratiet skulle acceptere kommunisternes politik, alene af den årsag at kommunisterne kun var ét af disse fire partier, og jeg er da helt sikker på, at både retsforbundet og for den sags skyld også SF ville have sig frabedt at være med i et flertal, som kun var baseret på ét af partiernes politik.

Nej, der var tale om to ting. For det første var der ikke tale om noget regeringsflertal, som blev tilbudt. For det andet var der tale om et tilbud om sammen med socialdemokratiet at medvirke til drøftelse med henblik på gennemførelse af nogle af de væsentlige punkter i den politik, som regeringen, den socialdemokratiske mindretalsregering, havde lagt frem i foråret og forsommeren i år.

Baggrunden for det var naturligvis, at der her i folketinget under drøftelsen af regeringens skatte- og boligpolitiske oplæg havde vist sig at være en positiv interesse fra de pågældende partiers side. Vi måtte forvente, at man havde noteret sig det i regeringen, og at man så naturligvis ville undersøge sagen nærmere. Men hvad gjorde man? Man undersøgte intet som helst, men gik derimod omgående i forhandling om regeringsdannelse med de partier, som kategorisk her i salen havde sagt nej til mindretalsregeringens eget bolig- og skattepolitiske udspil.

Sagen var nok den, at socialdemokratiet igennem det sidste års tid har stået over for et bestemt valg. Man har meget gerne villet give det udseende af, at det var os andre, som blev stillet over for et valg, men i virkeligheden var det socialdemokratiet, selv om

man camouflerede det. Det var valget mellem enten gennemførelse af en skatte- og boligpolitisk reform med et socialt sigte, indbefattende indgreb mod arbejdsfrie indtægter og i den forbindelse også den sanering af økonomien, som ligger i sådanne skatte- og boligpolitiske reformer, og skridt til fremme af beskæftigelsen eller den kære indkomstpolitik. Det var helt klart, at socialdemokratiet kunne opnå et flertal til gennemførelse af den skatte- og boligpolitiske reform, men et flertal med partier, som sagde nej til indkomstpolitik. Omvendt kunne socialdemokratiet opnå et flertal for indkomstpolitikken, men kun med partier, der sagde nej til den skatte- og boligpolitiske reform.

Hvad valgte socialdemokratiet så? Det valgte de sidste partier: dem, der sagde ja til indkomstpolitik og nej til skatte- og boligpolitisk reform, selv om socialdemokratiets ordfører gennem hele det sidste år søgte at camouflere dette valg ved bestandig at tale om, at man ikke kunne lave indkomstpolitik, uden at der også blev gennemført skatte- og boligpolitiske reformer, sociale omfordelinger osv. På den måde søgte man at camouflere valget. Vi andre kunne godt gennemskue det, og det tror jeg også en meget stor del af befolkningen kunne.

Det endte så med, at socialdemokratiet valgte det indkomstpolitiske parti venstre, som ikke under nogen omstændigheder ville være med til en skatte- og boligpolitisk reform efter de linjer, som man inden for arbejderbevægelsen kunne blive enige om.

Man valgte dette samarbejde og gav dermed afkald på en skatte- og boligpolitisk reform, selv om den indkomstpolitik, som derved blev knæsat og videreført, betyder fortsat rekordhøj arbejdsløshed og øgede sociale skævheder.

Sandheden er jo den, at mens man for 3 år siden, i 1976, fastlagde en såkaldt 6 pct.s ramme, har man helt åbenbart denne gang afstået fra at udstikke nogen ramme, fordi man alligevel nok mener, at det psykologisk vil have en dårlig virkning at tale om en 0 pct.s ramme. Men hvis vi kigger efter i dokumenterne og lytter til debatten her og også hører på venstres ordfører, som siger, der ikke er plads til nogen udvidelse af det private forbrug, bliver det helt klart for os, at det er en 0 pct.s ramme, som der er enighed